

Sygn. akt: I C 529/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	p.o. protokolanta sądowego Daria Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2023 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko B. (...)

o zapłatę

zasądza od pozwanego B. (...) na rzecz powoda M. G. kwotę 2.394,14 zł (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote czternaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty,

zasądza od pozwanego B. (...) na rzecz powoda M. G. kwotę 1.117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty,

nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 262,86 zł (dwieście sześćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonej zaliczki.

Sygn. akt I C 529/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. M. G. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) w R. kwoty 2.394,14 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu. Swoje roszczenie uzasadnił wskazując, że w dniu 18 lutego 2022 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód A. nr rej. (...), należący do Z. J.. Sprawcą szkody został uznany posiadacz samochodu ubezpieczonego w zakresie OC posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. Szkada była likwidowana w ramach tzw bezpośredniej likwidacji szkody przez (...) SA. Na skutek uszkodzenia pojazdu, poszkodowana zmuszona została ponieść koszty naprawy, które zgodnie z kosztorysem i fakturą VAT wyniosły 15.163,82 zł. brutto zł. W wyniku umowy cesji powód nabył wierzytelność przysługującą zbywcy wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą. Pozwana została poinformowana o dokonanych cesjach wierzytelności i nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Pozwana w toku postępowania likwidacyjnego dokonała weryfikacji kosztorysu i faktury VAT i wypłaciła stronie powodowej bezsporną kwotę odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu uszkodzonego w łącznej wysokości 12.769,68 zł. Poszkodowana nie była uprawniona do odliczenia podatku vat.

Zdaniem strony powodowej pozostała do zapłaty niedopłata z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 2.394,14 zł.

Podkreślono, że odpowiedzialność pozwanej jest bezsporna i nie była kwestionowana przez nią na żadnym etapie postępowania likwidacyjnego. W związku z powyższym, spór sprowadza się do żądania zwrotu pełnej kwoty odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu uszkodzonego wskutek wypadku.

Powód wskazał, że pozwana ostatecznie odmówiła dokonania zapłaty na jego rzecz. Wskazano, że podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela jest art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Poszkodowany dokonał naprawy u wybranego przez siebie podmiotu, a stronie pozwanej został przedstawiony kosztorys z fakturą VAT określający wysokość rzeczywiście poniesionej szkody. Wysokość odszkodowania świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Zdaniem powoda zastosowanie mają przepisy art. 361 k.c., a reguły nakazują przyznanie pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zdaniem strony nie ma już wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. Podkreślono, że ubezpieczyciel ma obowiązek pokryć powstałe koszty w całości, taką jaką cenę danej usługi zastosował podmiot działający na rynku lokalnym i taką właśnie ceną obciążył poszkodowaną. Wyjaśniono, że dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy wartością wynikającą z faktury Vat wystawioną przez stronę powodową, a kwotą wypłaconą w tym przedmiocie przez stronę pozwaną.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, podkreślając brak legitymacji czynnej po stronie powoda w zakresie dochodzenia przedmiotowego roszczenia. Wyjaśniono, że poszkodowana podpisała cesję wierzytelności na rzecz (...) SA w dniu 9 marca 2022 r. zbywając swoje prawa do dochodzenia odszkodowania, a tym samym powód nie mógł nabyć od poszkodowanej prawa do dochodzenia przedmiotowego odszkodowania. Ponadto wskazano, że pozwany nie przeczy swojej odpowiedzialności gwarancyjnej za szkodę objętą niniejszym postępowaniem, jednakże zaznaczył, że likwidacja niniejszej szkody na zlecenie poszkodowanego została przeprowadzona przez (...) SA w W. pod nr (...). W ramach tego postępowania pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie na szkodę w pojeździe w kwocie 12.769,68 zł. W ocenie pozwanego wypłacona ww. kwota pozwala na pełne przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody i nie prowadzi jednocześnie do wzbogacenia powoda. Pozwany zakwestionował stawkę za roboczo-godzinę zastosowaną przez zakład wykonujący naprawę stojąc na stanowisku, że jest ona rażąco zawyżona i jako taka nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym za powstałą szkodę z dnia 18 lutego 2022 r. Zakwestionował również czynności i zakres naprawy ujęty w kalkulacji powoda m.in. konieczność wykonania jazdy próbnej, lakierownie słupka zawiasowego prawego czy konieczność użycia do naprawy części, które nie pozostają w związku przyczynowym z przedmiotową szkodą.

Podkreślono, że pozwany odpowiada tylko za normalne następstwa zdarzenia drogowego, a nie wszelkie skutki jakie mogą się ujawnić. Obarczenie pozwanego obowiązkiem refundacji kosztów dowolnych, pozostających w oderwaniu od warunków rynkowych i jednostronnie narzuconych przez przedsiębiorcę stanowiłoby naruszenie jego praw wynikających z reguły określonej w art. 361 k.c. Jego zdaniem konieczny jest pewien balans pomiędzy zasadą pełnej kompensacji a wymogiem dążenia do zminimalizowania szkody. Zasada kompensacji nie może bowiem oznaczyć bezrefleksyjnego zwrotu wszystkich – w tym nieuzasadnionych - kosztów. Podkreślono, że obowiązek minimalizacji rozmiarów powstałej szkody oraz należytej współpracy z zakładem ubezpieczeń wynika wprost z powszechnie obowiązujących przepisów prawnych, a mianowicie art. 362 k.c., art. 354 § 2 k.c., art. 826§ 1 k.c. oraz art. 16 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 17 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...). Według strony swoim zachowaniem poszkodowany naruszył art. 354 § 2 k.c. oraz art. 16 ust. 1.pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych. Poszkodowany zlecił bowiem naprawę pojazdu bez weryfikacji cen obowiązujących na rynku lokalnym i bez prowadzenia jakichkolwiek negocjacji przy zleceniu naprawy. Na podstawie art. 17^{ww}. ustawy pozwany miał prawo ograniczenia wysokości wypłacanego odszkodowania. Przyznał, że poszkodowany w wypadku komunikacyjnym korzysta z ochrony prawnej na podstawie ubezpieczenia OC i ma prawo naprawić auto w dowolnym miejscu za dowolną kwotę. Nie napotyka zatem zasadniczo ograniczeń w tej kwestii. Jednakże nie może on przerzucać na ubezpieczyciela kosztów niepozostających w adekwatnym związku przyczynowym ze szkoda, jaką poniósł.

W piśmie procesowym z dnia 28 grudnia 2022 r. powód podtrzymał żądanie zawarte w pozwie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Ustosunkowując się do zarzutu braku legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń, w związku z tym, że poszkodowany podpisał cesję wierzytelności na rzecz (...) SA, powód przedłożył prawidłową umowę cesji wierzytelności na pełną kwotę roszczenia. Wyjaśnił, że po zorientowaniu się o wpisaniu błędnego podmiotu w pierwszym dokumencie, zawarł z poszkodowaną drugą umowę cesji wierzytelności wobec prawidłowego podmiotu tj B. (...). Do pozwu została omyłkowo dołączona pierwotna umowa cesji, podczas gdy druga była wypełniona prawidłowo. Powód nie uznał stanowiska pozwanego w zakresie długości i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, podkreślając, że niniejsza sprawa dotyczy zapłaty za usługi wykonane a nie hipotetyczne. Podkreślono, że zastosowano rynkowe stawki roboczogodziny za prace blacharsko lakiernicze, na poziomie 187 zł. netto/rbg, nie zgodzono się z pozwanym, że stawki te zostały zawyżone i opiewają na wysokość stawek stosowanych na rynku lokalnym z pominięciem serwisów autoryzowanych serwisów współpracujących z powodem. Powód podkreślił, że jego serwis jest serwisem o najwyższym segmencie poza (...) i nie różni się w zasadzie jakością usług od tych świadczonych w autoryzowanych serwisach. Serwis naprawczy powoda w zakresie jakości wykonywanych usług, średniej ilości miesięcznie wykonywanych napraw, wielkości powierzchni warsztatu, wyposażenia i liczby oraz kwalifikacji pracowników jest jednym z wiodących na rynku lokalnym, dlatego też stosuje odpowiednie do jakości usług stawki za (...). Serwis powoda gwarancji jakości wykonywanych przez niego usług w zakresie napraw powypadkowych i rekomendacji udzielanych powodowi przez jednostki certyfikujące, posiadania przez powoda kompetencji po poddaniu się ściśle określonego postępowaniu certyfikującemu przez niezależną i akredytowaną jednostkę certyfikującą, uzasadnia zastosowaną stawkę za rbr w niniejszej sprawie. Stawka ta wobec wielkości i jakości świadczonych przez powoda usług umożliwia mu rentowne prowadzenie działalności gospodarczej przy standardzie przyznanej kategorii. Powód wyjaśnił, że prace mechaniczne na rynku lokalnym kształtują się na poziomie 200 zł., prace blacharskie i prace mechaniczne na poziomie 160 zł., prace lakiernicze na poziomie 170 zł. Wysokość stawki świadczy jedynie o jakości usług warsztatu, którego celem jest przywrócenie pojazdu do stanu jak przed szkoda. Stosowana stawka ma być stawką rynkową – nie zaś średnią czy przeciętną. Jest to stawka, która mieści się pomiędzy stawką najniższą a najwyższą stonowaną na danym terenie. Powód podkreślił, że za niezbędne koszty naprawy należy uznać koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Kosztami ekonomicznie uzasadnionymi są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat naprawczy dokonujący naprawy samochodu. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2022 r. doszło do kolizji w której sprawca posiadał zawartą z pozwaną (...) z siedzibą w R. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Uszkodzeniu uległ samochód A. nr rej. (...), stanowiący własność Z. J..

bezsporne, dowód rejestracyjny k. 16 , 17

Poszkodowana, w związku z uszkodzeniem pojazdu, dokonała jego naprawy w serwisie naprawczym u powoda. W dniu 4 kwietnia 2022 r. został sporządzona kalkulacja naprawy nr (...) dotycząca ustalenia kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. W dniu 27 maja 2022 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...), w której łączny koszt naprawy pojazdu opiewał na kwotę 12.328,31 zł. netto tj. 15.163,82 zł. brutto.

dowód: kosztorys 18-24, faktura k. 25

W dniu 4 sierpnia 2022 r. poszkodowana Z. J. zawarła z powodem PHU (...) z siedzibą w O. umowę przelewu wierzytelności – obejmującą wierzytelności wobec B. z tytułu szkody powstałej w ww. pojeździe A., za którą odpowiedzialność z tytułu OC sprawcy szkody ponosi pozwana, a której elementem jest wynagrodzenie m.in. za naprawę auta uszkodzonego po weryfikacji w kwocie 2.394,14 zł. – przysługującej w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną,

dowód: umowa cesji k. 86

Powód wezwał pozwanego do zapłaty, który przyznał odszkodowanie za naprawę pojazdu jedynie w kwocie 12.769,68 zł., w pozostałym zakresie odmówił wypłaty świadczenia. (...) SA w W., likwidująca szkodę na zlecenie poszkodowanej, zweryfikowała koszty naprawy. Zaakceptowała koszt naprawy w kwocie 10.381,85 zł. netto, podkreślając, że za tę kwotę można przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia, przy zachowaniu technologii producenta pojazdu z użyciem nowych oryginalnych części, w przypadku zakwalifikowania ich do wymiany. Wskazano, że poszkodowany korzystając z prawa wskazanego w art. 363 § 1 k.c., rezygnując z przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia przez odpowiadającego za sprawcę ubezpieczyciela sam dokonując naprawy w wybranym przez siebie warsztacie nie może doprowadzić do zwiększenia wartości należnego odszkodowania. Wyższe koszty w okolicznościach sprawy uznano za ekonomicznie nieuzasadnione.

bezsporne, ponadto dowód: pismo k. 59, zweryfikowany kosztorys k. 60-63.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości. Co do zasady stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami. Powód domagał się od pozwanego kwoty 2.394,14 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował początkowo legitymację czynną powoda, a ostatecznie stawkę za roboczogodzinę.

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzony został pojazd A. o nr rej. (...), stanowiący własność Z. J.. Niewątpliwie zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia za naprawę pojazdu stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym. Odpowiedzialność bezpośredniego sprawcy szkody wynika z art. 436 § 2 k.c., natomiast odpowiedzialność pozwanego ma charakter akcesoryjny na podstawie zawartej ze sprawcą zdarzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 822 § 1 i 4 k.c.). Odpowiedzialność swoją pozwany uznał już w postępowaniu likwidacyjnym, w którym wypłacił poszkodowanej kwotę 12.769,68 zł. tytułem odszkodowania w związku z naprawą uszkodzonego samochodu.

W ocenie Sądu powód był legitymowany czynnie do wystąpienia z roszczeniem związanym z naprawą i najmem pojazdu zastępczego. Z materiału dowodowego wynika, że w dniu 4 kwietnia 2022 r. Z. J. zawarła z powodem PHU (...) z siedzibą w O. umowę cesji wierzytelności zgodnie, którą scedowała na niego roszczenia dotyczące odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów związanych z naprawą auta (dowód: umowa cesji k. 86). Nadmienić należy, że do pozwu powód dołączył omyłkowo pierwszą umowę cesji, w której błędnie wskazano (...) zamiast pozwanego, jednakże do pisma z dnia 22 grudnia 2022 r. została dołączona już prawidłowa umowa. Ww. umowa nie była już kwestionowana przez stronę przeciwną.

Kwestią sporną ostatecznie była w przedmiotowej wysokości kosztów związanych z naprawą uszkodzonego pojazdu, albowiem pozwany zweryfikował wysokość stawki za rbg. oraz czynności i zakres naprawy ujęty w kalkulacji powoda.

Sąd ustalając koszty naprawy pojazdu oparł się na opinii biegłego K. R., który w swojej opinii wykazał, że koszt naprawy z vat to kwota 15.304,59 zł.. W związku z powyższym przyznał racje stronie powodowej i wskazał, że dochodzona kwota z faktury vat nr (...) jest w pełni zasadna. Biegły wskazał, że brak jest podstaw aby uznać, że w

dniu zdarzenia w pojeździe zamontowane były inne niż oryginalne części zamienne sygnowane logiem producenta pojazdu w tzw klasie jakości „o”. Jego zdaniem przy założeniu, że uszkodzeniu uległy wyłącznie części oryginalne i takie zostaną użyte do naprawy, to taki sposób naprawy uszkodzeń powstałych na skutek zdarzenia z dnia 18 lutego 2022 r., nie spowoduje wzrostu wartości rynkowej pojazdu w stosunku do jego wartości według stanu sprzed szkody. Powyższe gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Zastosowanie innej balsy jakościowej części tj Q,P,J,PC,PT, spowoduje przywrócenie pojazdu do stanu używalności, lecz nie spowoduje przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Według biegłego poznawany nie wskazał konkretnego warsztatu naprawczego, który podjąłby się naprawy w kwocie przez niego ustalonej tj 10.381,85 zł. Nie przedstawiono również kosztorysu naprawy lub metodyki obliczenia tej kwoty. W ocenie biegłego stosowana przez powoda stawka 187 zł. netto dla prac warsztatowych została wyliczona na podstawie przeprowadzonego audytu przez niezależny podmiot zajmujący się wyliczeniem stawek tj (...) Izbę (...), co potwierdza certyfikat wydany przez ww. instytucję. Jego zdaniem każdy zakład naprawy posiada inną stawkę naprawczą, ponieważ każde przedsiębiorstwo ponosi inne koszty. Przyjmuje się, że stawka naprawcza uwzględnia stawkę kosztorysową plus ok. 20-30% marży zarobkowej, która powinna umożliwić rentowne prowadzenie działalności. Biegły na podstawie informacji z (...) Izby Rzemieślniczej o wysokości stosowanych stawek przez warsztaty z województwa (...) w roku 2020 stwierdził, że uśrednione stawki warsztatów posiadających zaplecze techniczne do napraw pojazdów zgodnie z technologią producenta pojazdu w 2020 roku wynoszą 145 zł. netto dla plac blacharsko-mechanicznych oraz 163 zł netto dla prac lakierniczych. Wyjaśnił, że każdy warsztat posiada swoją indywidualną stawkę naprawczą, która może być wyższa lub niższa od podanych stawek i powinna umożliwić rentowne prowadzenie działalności gospodarczej. Biegły obliczył wysokość szkody w oparciu o analizę materiału dowodowego, akta szkody, technologii naprawy producenta, przy zastosowaniu części oryginalnych sygnowanych logiem producenta pojazdu w tzw klasie jakości O. Koszty naprawy oszacował w oparciu o licencjonowany system komputerowej kalkulacji szkód A., który opiera się na normach technologii producenta pojazdu. Za pomocą modułu A. oraz numeru nadwozia samochodu przeprowadził identyfikację pojazdu. W kosztorysie dotyczącym naprawy pojazdu zastosował stawki za roboczogodzinę pracy warsztatów naprawczych w wysokości 187 zł. netto dla prac blacharsko lakierniczych oraz 187 zł. netto dla prac lakierniczych (stawki w wys. stosowanych przez warsztat powoda). Biegły podkreślił, że dokonał analizy stawek na rynku lokalnym (dowód opinia pisemna biegłego K. R. k. 135-170159). Pozwany natomiast nie przedstawił żadnych dowodów i argumentów podważających, że ww. koszty naprawy pojazdu wskazane przez powoda, są kosztami zawyżonymi. Powyższe zaś pozwala na przyjęcie, że wartość według której powód domaga się zwrotu kosztów naprawy w niniejszej sprawie, nie jest wartością zawyżoną. W związku z powyższym w ocenie Sądu opinia dotycząca ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu jest wiarygodna, rzetelna i wiarygodna a wskazane przez powoda koszty są zasadne. Podkreślić należy, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów przeciwnych ze ww. stawki wskazane przez powoda, są stawkami zawyżonymi i podważających opinie biegłego.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu rzeczywista szkoda poniesiona przez poszkodowaną w wyniku przedmiotowego zdarzenia, w związku naprawą uszkodzonego pojazdu to 15.304,59 zł. Mając na uwadze wysokość odszkodowania uznaną przez ubezpieczyciela i wypłaconą tj. kwotę 12.769,68 zł, zasądzić należało dalszą kwotę niezbędną do pokrycia całości wyrządzonej szkody tj. 2.394,14 zł, co łącznie odzwierciedla wysokość rzeczywistej szkody poniesionej przez poszkodowanych.

O odsetkach orzeczono mając na uwadze treść przepisów art. 481 k.c., art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Orzeczenie o kosztach w pkt 2 sentencji wyroku – opiera się na przepisie art. 98 k.p.c., a także na § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Uwzględniono że powód poniósł koszty procesu w wysokości 1117 zł, na którą składają się: koszty opłaty sądowej od pozwu w wysokości 200 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł

Biorąc pod uwagę wynik postępowania, w pkt 3 wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 262,86 zł tytułem nieopłaconych kosztów sądowych, na które skalają się koszty

z tytułu wynagrodzenia biegłego K. R.. Nadmienić należy, że pozwany uiścił zaliczkę z tego tytułu w kwocie 2000 zł., a biegłemu przyznano wynagrodzenie w kwocie 2.262,86 zł.